

KALLID SÕBRAD,

Meie viimane uudisteleht ilmus sügisel, kuna me otsustasime kirjutada ainult kaks korda aastas. Minu sissejuhatus möödunud sügisel lõppes lootuses, et Miikaeli jõud ja valgus saadab meid läbi aasta kõige pimedama aja ja läbi kõigi väljakutsete. Ja nüüd oleme õnnelikud, et kevade valgus on jälle meiega.

Olime siin kaks päeva ilma elektrita, kui talv novembris koos esimese lumetormiga saabus. Ja kui meie kohalik ajaleht "Nädaline" soovis algatada meie jaoks raha kogumist, oligi meil lihtne teada, mida vajame. Teadsime, et vajame nüüd kindlasti Tamme maja kööki puudega köetavat pliiti, et saaksime maja kütta ja süüa teha, juhul kui meil jälle elektrit pole. Mitmed firmad reageerisid ja me saime selle raha kokku. **Suur aitäh kõigile!**

Palju koosolekuid leidis aset Pahklas, Maarja Külas ja Tallinnas, et töötada koos kogukonnas elamise teenuse kvaliteedi tõstmisel ja reklaamimisel. Novembri alguses reisis sama grupp inimesi Norrasse, et tutvuda kahe camphilli külaga. Eestis on ka mõned uued algatused, kes tahavad alustada uute külade rajamisega puuetega inimestele.

Comeniuse maja oli pidevalt külalistega täidetud, kes tulid siia koosolekutele, nagu näiteks kaks korda balti seminarile või põhja regiooni koosolekule. See maja teenis ka meie külalisi, kes saabusid siia koos meiega jõule pidama. Just praegu remondib seda maja Johan Hollandist.

Urve Purga käis jälle esimesel adventil koos oma viiuliõpilastega Tallinnast Tondi koolist. Me andsime koos kontserdi, millele järgnes adventiaed saalis. Oli jälle väga lõbus mängida jõulunäidendit ja esineda sellega Tallinnas Hilariuse koolis ning meil Pahklas.

Just enne jõule esitles Ants Tammar oma uut raamatut "Aastad ja inimesed: kirjad kaasteelistele" Kohilas ja Raplas. Mõlemad korrad olime ka sinna kutsutud koos teiste sotsiaalvaldkonna inimestega Rapla maakonnast. Üks kaheksast peatükist on kirjutatud Pahklast. Te võite kevadpeo ajal selle raamatu 100.- krooni eest osta.

Maire Aunaste koos saate "Head uudised" meeskonnaga käis meid ühel hommikul filmimas ja intervjuusid tegemas. Siis kutsus ta Cathy ja Katarina ETV stuudiosse Tallinnasse, kus ta meid intervjueris ja kus näidati ka salvestust, mille ta meie juures tegi. Samal ajal vaatasid kõik ülejäänud seda saadet televiisorist Louise tehtud koogi saatel. Pärast TV stuudiot kutsus Maire Aunaste meid üllatuseks veel edasi Raadiomajja, kus ta rääkis meiega veel ühe tunni. Mõnel regulaarsel raadiokuulajal Pahklast õnnestus seda saadet kuulata.

Eesti spetsiaalses lehmatoogude ajakirjas ilmus artikkel, kus kirjutati meie karjast ja kiideti Silvit, meie loomaspetsialisti, hea saavutuse eest eesti maatoogu lehmade aretustöös.

Paar nädalat tagasi saime kirja Eesti peaministrilt Andrus Ansipilt, et me võime nüüd oma maad kasutada sotsiaalmaana. Meie kohalik ajaleht kirjutas sellest jälle. Veebruari lõpus sai meie küünlatöökoda ääreni täis ja me lõpetasime selleks talveks küünlategemise. Inge ja Kersti on õnnelikud, et said ühineda kudumistöokoja meeskonnaga ning Jevgeni ja Kaarel teevad puid või töötavad laudas. Marek sai võimaluse koos Claudiaga oma tuba remontida ja Margus otsustas nüüd natuke rohkem puhata. Palju puid sai saetud ja lõhutud ja nüüd saabusidki juba uued puud.

Michael Saksamaalt tuli jaanuaris. Ta on aednik ja lõikas meie marjapõõsaid ja puid. Janon Kanadast tuli ka jaanuaris ja aitab nüüd Tamme majas ja küünlatöokojas. Ta leidis ka endale head sõbrad lehmade hulgast. Madli, kes õpib sotsiaaltööd, käis meie juures praktikal. Me

oleksime tahtnud, et ta kauemaks siia jääks, aga ta peab enne oma õpingud lõpetama. Oktoobris tuli Andres meile elama, ta tutvustab ennast ise selles ajalehes.

Meie teedel on lumi muutunud metsikuteks jõgedeks ja järvedeks, mida me peame ületama, kui tahame Vikerkaare maja juurde minna. Marjapõõsaste lõhn, jooksva vee vulin ja lõokeste laul räägivad meile kevade saabumisest.

Praegu laulame kevadlaule, lükkasime kellad suveajale, aga väljas on veel külm ja tihe lumekiht sulab väga aeglaselt. Meie muusikud harjutavad jälle oma pille ja tahavad esitada teile oma lugusid meie

**KEVADPEOL,
19. aprillil
kell 12.00
Miikaeli saalis.**

Soovin teile linnulaulu täis sooja kevadet ja häid ülestõusmispühi,

KATARINA

PAHKLA ELUST

Siin on väga palju tööd. Mina tegin küünlaid ja lõhkusin puid. Mitu karpitordiküünlaid sai valmistatud. Küünlaid tegin mina, karbid pakkisid Louise ja Nolwenn ja Janon. Margus joonistas pildid karpide peale. Nüüd on uued karbid. Need tulid Aivari trükitöökojast. Märtsi alguses oli nii palju küünlaid, et nad ei jõudnud enam pakkimisega järgi. Siis lõpetasime selleks talveks küünalde tegemise ära ja läksime õue tööle. Täna ma viskasin traktori kärusse küttepuid. Vaatasin ka suurt palgiautot, kuidas ta palke maha tõstab.

Ja kui mõnikord tekivad probleemid, siis lahendame need ära.

Täna on ilus ilm. Seal, kus päike paistab, on soe, puude varjus on veel külm. Sinililled veel ei õitse, lumi on veel maas.

Meil käis Maire Aunaste. Ta on telesaatejuht. Ta tegi ühte saadet, nimega "Head uudised". Filmis olid kõik näha: Robert, Louise ja Nolwenn, mina ja Jevgeni, kuidas me küünlaid tegime, Ants, kuidas ta vaipa tegi, Andrese ja Kerstiga ta tegi intervjuu.

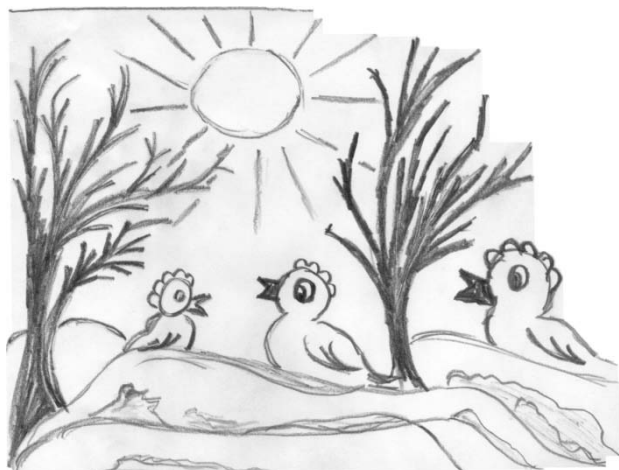
Filmijad käisid ka laudas ja filmisid Urmast ja Vovat, Mallet, Andrest ja Robertit. Lehmad ilmusid ka telekas. Tamme majas nad filmisid, kuidas Kersti jagas oma isetehtud suppi. Minu sõbrad, kes nägid saadet, kiitsid mind. Nad olid rõõmsad: "Kaarel sööb suppi!" Teispäeval Katarina ja Cathy pidid Tallinnasse stuudiosse sõitma ja intervjuud andma. Hiljem me kuulsime neid ka raadios, kus nad vestlesid tund aega Maire Aunastega. Seda saadet ma nägin, kui olin puhkusel vanaema juures. Järgmisel päeval vedasin sõnnikut. Tegin terve lauda tühjaks. Ma viisin ka naabritele piima. Seal peres on väike laps, kes on natuke minu sugulane.

KAAREL

PIIMAKÖÖK

Ma olen piimaköögis igal esmaspäeval ja neljapäeval. Esmaspäeval ma pesen juustuvorme. Neljapäeval teen ka valget juustu ja pesen reedese piimaringi purgid ja pesen juustu.

KRISTIINA

TORE KEVAD

Meil hakkas 20. märtsil kevad. Lumi pole veel sulanud. Täna ma nägin varest lendamas. Täna paistab päike.

Varsti on Palmipuudepäha, siis me läheme ümber meie piiride kõndima. Pärast on Vaikne Neljapäev ja Suur Reede ja Ülestõusmispüha. Kui on ilusad ilmad, läheme Taevaminemispühal väljasõidule.

KERSTI K.

PANNKOOGID

Cathy õpetas mind pannkooke tegema. Igal neljapäeval teen mina nüüd täitsa üksi pannkooke tervele suurele Tamme maja perele. Ma võtan mune, mis Malle meile tõi, sest kanad ju annavad need talle, ja panen need poti sisse. Siis ma pean kloppima mitu korda ja siis tuleb piima ka juurde panna, ja suhkrut ka. Õli ja jahu ja natukene soola lisan ka. Cathy siis teeb mikseriga ilusat tainast. Siis on tainas valmis ja ma panen ta panni peale ja küpsetan, küpsetan, küpsetan, kuni kõik pannkoogid on valmis. Kõik Tamme maja rahvas ja ka tänased külalised Tiia ja Katrin kiidavad minu pannkooke.

INGE

KATIKODU JA MEIE

Kui Ernest veel siin oli, sügisel, käisime ühel esmaspäeva õhtul Katikodus, et inimestega koos mängida. Pärast otsustasime, et oleks ilus rohkem koostööd teha, sest inimestel lihtsalt meeldib vahest koos olla. Nii kutsusime Katikodu rahva meile Mardipäeva peole. Meil oli tore pidu mängude, tantsude ja söömisega. Sellel õhtul oli niisugune torm, et ehitajate putka katus lendas minema. Osa katusest pidi Aivar hiljem tee ääres seisvalt tammepuult alla tooma.

Siis kutsus meid jälle Katikodu külla, oli ju Kadripäev ja palju kadrisid sõitis valge bussiga Vilivere poole. Kui olime lõpuks pimeduses maja üles leidnud, läksime sisse, kus vastuvõtukomitee meid juba ootas. Me laulsime ühe Kadri laulu ja Katikodu mängis mängu saabastega kassist. Meil olid toidud kaasas, ja seal oli ka rikkalikult kõik ettevalmistatud, et meil ei jäänud midagi puudu. Vaatasime tube üle, igal pool vaatasime, Jüril olid ilusad taimed ja lilled toas, ja ta andis meile ka kaasa. Õhtu lõppes ilusa muusika ja tantsimisega.

Järgmine kord kohtusime enne Jõule, kui nad olid kutsutud meie Jõulunäidendile. Me ei esinenud ainult siin, Pahklas, aga olime ka kutsutud Hilariuse kooli Tallinnas. Oli jälle kena näidendit mängida. Palju külalisi oli tulnud.

Tuli pime aeg, millal me ei näinud üksteist kaua, aga karnevali peoks me kutsusime Katikodu rahvast jälle külla. Kaareli ettepanek oli teemaks võtta rongijaam. Nii et me kohtusime ilusti Pahkla rongijaamas. Katikodu laulis meile Piilu Pardi Rongijuhi laulu. Meie sõitsime oma piletitega igale poole laia maailma ja Kaarel oli rongijuht. Ants kontrollis pileteid, Marek müüs pileteid ja mina olin ajaleheputkamees. Rongijaamajuhid olid Tiit ja Katrin, ja rongijaama moosekandid Margus ja Katarina. Kõige tähtsam koht oli see, kus Andres ja Kristiina müüsid meile professionaalsel viisil huvitavaid toite. Mängisime õhupalli-

ja toolimängu, tantsisime rahvatantse ja lõpuks ka diskotantse. Kui aeg lubab, kohtume jälle Katikoduga.

JEVGENI JA KATARINA

MEIE ARMSAD KÜLAKANAD

Kanad on praegu meil õues lume sees, ja nendele paistab palju päikest. Igal päeval annavad nad tegelikult natuke rohkem. Katrini sünnipäeval oli 32 muna. Katrin Kirsipuu sünnipäeval oli 20 ja minu sünnipäeval oli 30 muna. Nad on väga rõõmsad, et võivad õues olla. Kujuta ette, kevad käes, aga lumi on maas. Meil on sigalas ainult üks siga alles. Homme tulevad uued kanad.

MALLE

MINU KOGEMUSTEST PAHKLAS

Tere, mina olen Robert, 26 aastat vana. Ma olen vabatahtlik Saksamaalt ja Pahklas alates septembrist 2008. Teen siin oma euroopa vabatahtliku teenistuse aastat. Ma elan Männi majas koos Katrini, Urmase ja Andresega. Nüüd on meil kevad, loodus on taas ellu ärrganud ja värske. Päike paistab, linnud laulavad, läheb vara valgeks ja hilja pimedaks, aga on vaid üks väike erinevus Saksamaaga. Temperatuur on alla nulli ja meil on veel palju lund. Aga kuna on alles kevade algus, olen ma väga optimistlik, et soojemad kraadid peale pikka talve ikka tulevad. Talv oli sel aastal tõeliselt ilus. Meil oli palju lund ja temperatuur oli ainult vahel väga madal.

Ma alustasin sügisel tööd kartulite korjamise ja sorteerimisega ning lõpetasin talvel küünalde pakkimisega. Vahepeal lüpsin ma lehmi, töötasin laudas, tegin juustu, töötasin poistega väljas, sõitsin Silviga piimaringi ja vahel tegin ka Tobiase majas süüa. Ma elan Männi majas, aga söön hommikusööki ja lõunat Tobiases. See on väga mugav, sest Kersti valmistab igal hommikul väga head hommikusööki ja keedab head putru, mis annab mulle päevaks piisavalt jõudu. Samuti on meie lõunasöögid väga maitavad. Kristiina, Claudia ja Nolwenn on põhilised söögitegijad ja neid toetavad Malle, Kersti ja Marek. Männi maja ja Tobiase maja vahel on head suhted ja see annab mulle võimaluse ka teisele kodule külas. Kuna Männi maja on 15 minuti jalutuskäigu kaugusel külast, jään ma vahel väikeseks puhkuseks Tobiase majja.

Ma olen väga õnnelik, et saan olla Pahklas ja elada koos külaelanikega. Sellel kohal on kaitsev atmosfäär ja on hea näha, et kõik oma individuaalse koha siin leiavad. Andres Männi majast on uus külaelanik ja ta tuli eelmise aasta lõpus. Ta on 30-aastane ja on elanud kogu oma elu koos vanematega Lõuna-Eestis. Alguses oli tal väga raske oma kohta siin Pahklas leida. Samuti ei olnud mul alguses lihtne koos temaga Männi majas elada. Aga nüüd on ta rohkem ja rohkem oma kohal ja on praegu juba lauda meeskonna liige. Ta aitab mind lehmi lüpssta ja ta lüpsab väga hästi. Tal on lehmadega kogemusi, sest ta lüpsis ka enne oma vanematekodus lehma. On väga tore vaadata, kuidas ta lehmadega hästi läbi saab. Ta annab lehmadele palju ja lehmad annavad talle ka palju tagasi.

Varsti hakkavad väljas farmitööd ja ma olen õnnelik, et ma saan nautida kevadet ja suve siin Eestis.

ROBERT

Pahkla Camphilli küla maasaaga hakkab lõpule jõudma

Teet Teder ajaleht „Nädaline“ 27-03-2009

Camphilli küla ajutises kasutuses oleva riigimaa vallale taotlemine on vallavolikogus arutlusel olnud mitmel korral, esimest korda juba 2002. aastal. Nüüd on vabariigi valitsus andnud korralduse anda Pahklas asuvad maatükid Kohila valla munitsipaalomandisse. Kas vald määrab maa kasutamise eest ka rendi, on veel lahtine.

Kohila valla maanõuniku Varje Kajaste sõnul on Camphilli küla inimesed siiani kasutanud jätkuvalt riigi omandis olevat maad ajutise maakasutuse lepingu alusel ja makstud on vaid maamaksu. Just maa ajutine kasutus oli ajendiks maa endale taotlemiseks.

Pahkla Camphilli küla jaoks maa taotlemisel tekkisid erinevatel põhjustel suured raskused. Esiteks sai osa maad tagasi Pahkla mõisa kunagise omaniku järeltulija. Teiseks leidis maaamet, et sihtasutused võivad küll maad saada, aga seda teenindusmaana peremajade juurde.

Samuti võttis Kajaste sõnul maa taotlemine nii palju aega sellepärast, et vahepeal vahetusid sotsiaalministrid ja muutusid seadused. Kõik lubasid ja käisid kohapealgi, kuid lahendust ei leitud. Lõpuks ei jäänud muud võimalust, kui vald ise pidi maa munitsipaalomandisse taotlema. Nüüd on vallavolikogu otsustada, milliste tingimustega maa Camphilli külale üle antakse. Varje Kajaste avaldas lootust, et rendimaksmise kohustust siiski ei tule.

Järgmise sammuna tuleb maa mõõta ja maakatastrisse kanda. Koos volikogu otsusega võib see Kajaste sõnul aega võtta mõne kuu.

23,1 ha korralikku põllumaad on Camphilli küla rentinud naabritelt. Rendileping lõpeb järgmisel aastal. Kokku taotles Kohila vald munitsipaalomandisse 129,8 hektarit maad, kus Pahkla Camphilli küla puuetega inimesed saaksid kasvatada aia- ja põllusaadusi, karjatada loomi, koguda loomadele sööta ja teha küttepuid, et soodustada iseseisvat toimetulekut, sotsiaalset integratsiooni ja võrdsete võimaluste loomist. Maa andmisega saaks vald kaasa aidata küla toetamisele.

Camphilli küla tegevusjuhataja Katarina Seeherr ütles selgituseks, et maa ostmiseks neil raha ei olnud, aga maata nad ka hakkama ei saaks. „Mõnes mõttes on selline lahendus pretsedent,“ lisas Seeherr.

Põllumajandusliku maa omamine on Camphilli külale eluliselt vajalik. Mahepõllumundus on üks võtmetegevusalasid Camphilli süsteemis töötavale külale, kuna on kindlaks tehtud selle positiivne mõju intellektipuudega inimeste adaptatsioonivõimaluste vallandumiseks.

Mahepõllumajandusega tegeleb küla algusest peale, s.o 1992. aastast alates.

Camphilli küla farmis peetakse eesti maatõugu karja – kokku on loomi 30 ringis. Farmil on 2003. aastast mahepõllumajandusliku tootmisega tegeleva tootja tunnustus, 2005. aastal saadi I järgu tõufarmi tunnustus.

Piimaköögis valmistatakse jogurtit, kohupiima, juustu ja teisi piimatooteid.

Peale farmi põhiliste tegevusalade - põllumajandussaaduste tootmise, töötlemise ja turustamise on selle ülesanne ka ergo- ja sotsiaalteraapilise tegevuse korraldamine.

TALV

Minu talv oli täitsa huvitav. Siin Pahklas oli meil tõeline talv. Ma tulen Prantsusmaalt ja seal on see hoopis teistmoodi. Talv algas lumetormiga. Kaks päeva polnud meil elektrit. Sellel ajal ei olnud vett, me ei saanud kütta, ja majades oli pime, sest kõik need töötavad siin elektriga. Me "keetsime" lund ahju peal, mis töötab elava tulega. Me tegime ka lumesuppi.

Siis tulid Jõulud. Mulle meeldisid eesti jõulud ja eesti jõulutoit. Oli väga uus kogemus mulle prantsuse tüdrukuna, süüa kapsast, kartulit ja vorsti jõulutoiduna. See juhtub ainult kord elus ja jättis mulle tugevad muljed.

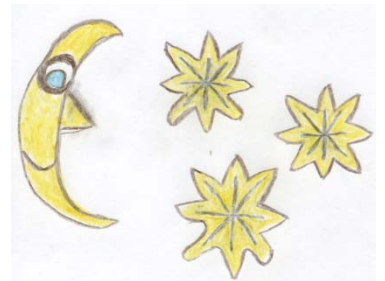
Talve jooksul ma nägin jaanuaris jääd, kui oli 20 kraadi külma. Ma nägin lumist eesti metsa. Ma nägin lühikesi päevi ja pimedust. Käisin tihti saunas, et oleks soe. See aeg on minule kogemus, mida ma kindlasti ära ei unusta.

NOLWENN

MINU TÖÖ MUSTSÕSTRAPÕÖSASTEGA

Jaanuari alguses, kui ma alustasin Pahklas tööd, oli veel kell 8.00 hommikul pime, pärast lõunat 16.30 oli päevavalgus jälle läbi, aga särav Veenus kiirgas üle läänetaeva, kui ei olnud pilvine.

Kolm rida mustsõstrapõõsaid koos viljapuudega nende vahel tundusid lõputult pikad. Kui kaua mul võiks minna nende okste lõikamisega kuni "normaalsed" kevadtööd aias jälle algavad?

Põõsaste lõikamine ei ole tegelikult raske, kui sa tead, kuidas seda teha. Kõigepealt lõikan ma oksad, mis on madalal maa suunas ja võtavad teistelt ära valguse. Siis järgnevad need oksad põõsa keskel, mis on liiga tihedalt ja need oksad, mis on liiga nõrgad. Mõned oksad lõikan kolmandiku võrra lühemaks, et nad saaksid hargneda. Lõpuks ma lühendan mõned otsad, et nad kasvataksid tugevaid marju. See ongi kogu marjapõõsaste lõikamise ABC. Kärpimise mõte on keskenduda olulisele ja võtta ära see, mis pole vajalik, hoolitsemaks, et kõik oksad saaksid piisavalt valgust ja lõpuks võiks korjata ilusaid ja suuri marju.

Vahetevahel on hea astuda natuke eemale, et saaks parema ülevaate kogu põõsast, nagu oma elus on vahel hea panna oma tegemised ja eesmärgid küsimärgi alla...

Kahjuks seisavad kaks nendest kolmest põõsaste reast liiga tihedalt, sellepärast võtavad nad üksteiselt ära väärtuslikku valgust ja on raske ulatuda kõigi oksteni. Me peaksime need põõsad üle ühe välja võtma, aga seda on parem teha sügisel, peale saagi korjamist.

Seal on vahel näha värskaid hiire jälgi lumel, ka kasside ning jäneste jälgi. Vahest sõidab mõni auto või puukoormaga veoauto mööda teed. Ja varesed lendavad kraaksudes ümberringi. Vahetevahel on seal mõned väga ilusad päikeseloojangud nagu kingitus. Kui Manfred abiks käis, oli võimalus huvitavaid vestlusi pidada.

Praegu, märtsi lõpul, liigub Veenus kaugel kirde suunas ja aina madalamale horisoni kohale, kuni ta muutus nähtamatuks ja ilmub selle asemel nähtavale aprillis varajases hommikutaevas.

Nüüd loodame saada hea marjasaagi suvel, et oleks võimalik sügisel ja talvel head mahla ja moosi nautida.

MICHAEL

ANDRES

Tere, minu nimi on Andres Keldu. Ma olen 30-aastane. Ma tulin eelmise aasta oktoobris Põlvamaalt siia Pahklasse elama ja nüüd elan Männi majas koos Katrini, Roberti ja Urmasega. Ma lüpsan koos Robertiga lehmi. Teen koos Claudiaga süüa. Aitan vilja sorteerida ja puid lõhkuda ning riita panna.

Õhtul kудusin sokke ja kinkisin need Robertile sünnipäevaks. Robert ongi minu kõige parem sõber. Mulle meeldib siin elada.

ANDRES

JANON

Ma tulen poole maailma kauguselt, ühelt teiselt põhjamaalt – Kanadast. Ma tulin siia et leida teissugust võimalust näha maailma, mida me jagame, et leida rahuikumat viisi koos elamiseks. Ma arvasin, et suur osa meie elust on mõeldud selleks, et töötada kindla sissetuleku eest, et saaks ilusa korteri üürida ja valitud elustiili viljelda. Mida rohkem sa saad endale lubada lühema aja jooksul, seda parem. Pahklas aga see asi nii ei käi. Me ei tegele siin sissetulekuga vaid eluga. Leib, mida teeme, kerkib ahjus, mitte börsil. Väärtused, mida me liigutame, tulevad lehmadel, mitte välisinvesteeringutest. Elu tähendab siin üksteist teenida, üksteisele andmist. Kui me kõik hoolitseme teineteise eest, siis on igapäev ja keegi ei jää ilma. On tunda tõelist, armastavat lahkust, mis on sulandunud meie ellu Pahklas. Lüpsame hoolitsevalt, koristame kaastundega, ja teeme süüa sügava arusaamisega, kellele ja miks me tööd teeme.

Siin elades tekkis mul soov rohkem teha, igatsus rohkem efektiivne olla. See ei ole koht, kus sa vaatad kannatamatult kella, millal võiks lahkuda, jäädes ainult selle pärast, et sinu aeg maksab tunni hinda. Siin jääme, kuni töö on tehtud, sest töö on, mis kannab väärtust, mitte aeg või maksumõeld.

JANON

**MEIE AADRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk.
Rapla maakond 79742, Eesti/Estonia**

**TELEFONID: (372)48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja**

**FAX: (372) 48 97 231 E-mail: pahklack@hot.ee
Koduleht internetis: www.pahklack.ee**

ANNETUSED:

- **AS SEB pank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA**
- **Spendenkonto in Deutschland: Katarina Seherr Stadt+Kreissparkasse Pforzheim; IBAN DE 13666500850001716379 BIC PZHSDE66**
- **Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF**